

Cròniques del món

El liberal Nick Clegg, la sorpresa de la campanya electoral britànica, replica les intervencions del laborista Gordon Brown i del conservador David Cameron durant el debat televisat del 15 d'abril passat.

Westminster tem els partits petits

LONDRES ■ Victorià Jiménez

Edimburg i Cardiff demanen, Londres respon: què hi ha guanyat el líder liberal-demòcrata britànic, Nick Clegg, sortint al famós debat televisiu? Diuem que un 12% més en intenció de vot? La probabilitat de superar els cent escons a la Cambra dels Comuns? La tercera enquesta prèvia a les eleccions del 6 de maig –publicada pel diari *The Sun* i els seus 7,5 milions d'exemplars diaris– confirmava, de nou, allò que laboristes i conservadors havien temut: oferir visibilitat als mitjans de comunicació de masses a més opcions polítiques els havia de restar suport. Totes dues formacions havien refusat sàviament les peticions de la cadena pública BBC d'organitzar un programa en què els candidats a primer ministre es veieren les cares; i els votants del país els les veieren, també. Així, cinquanta

anys, fins dijous 17 d'abril. Les conseqüències semblen ara irreversibles. Els dirigents de l'*Scottish National Party* (SNP) i el gal·lès *Plaid Cymru* encara aixequen les seues queixes, però ja no reclamen amb retòrica una explicació. No van ser convidats al plató, ni el dia 17, ni a cap dels altres dos debats de la roda per una bona raó. “No diré a la gent d'Anglaterra com haurien de votar, no sóc tan atrevit”, ha insinuat amb revenja Alex Salmond, líder dels independentistes escocesos, “però si han de triar entre Josep, Pep i Pepet, trobe que és legítim votar per impedir que el laborisme o el Partit Conservador aconseguen una majoria absoluta”. Traducció: voteu liberals i demostreu que els ciutadans del Regne Unit reclamen una presència justa de les alternatives que seuen ja, de fet, als parlaments de l'illa. Salmond ha fet

aquestes declaracions dues setmanes abans dels comicis, mentre presentava el manifest electoral de l'SNP. L'actual primer ministre escocès ha promès 60.000 nous llocs de feina amb la creació d'una indústria de l'energia renovable, per la qual exigiran 220 milions d'euros de retorn al Tresor britànic per l'usdefruit –obligatori, ara com ara– de les reserves petrolieres de la mar del Nord. Però el seu conseller especial per a la revisió del pressupost, Crawford Beveridge, també ha avisat els escocesos que “no podem apartar de la taula de govern cap possibilitat”, referint-se als 3.300 milions d'euros que cal retallar per alleugerir el dèficit del país. Això afectaria fins i tot privilegis petits, com els passis gratuïts de transport públic per als pensionistes. Perquè, segons que es veu, davant la crisi les alternatives són ben poques.

PEQUÍN ■ Iris Mir

Desafiar l'autoritat. A Tailàndia el concepte d'autoritat és qüestionable i el comandament de fet i de dret és intercanviable. Mitjançant diversos mecanismes, els polítics i el poble justifiquen i qüestionen la legitimitat dels poders respectius; el poder de les masses i el poder de l'estat. Grups que en el seu si estan polaritzats i que afegeixen obstacles en la cursa per l'assoliment d'un govern que totes les parts considerin legítim. Al país asiàtic la legitimitat no es mesura per la transparència del procés electoral sinó per una qüestió de guanyar o perdre els privilegis derivats del poder. Els quatre anys darrer el país ha tingut cinc primers ministres. Tots han estat confrontats per l'oposició, que s'ha apropiat l'autoritat de paralyzar el país per precipitar la caiguda del govern a què s'oposa. Amb manifestacions multitudinàries la tensió ha crescut progressivament i els enfrontaments entre l'exèrcit i els manifestants han esdevingut inevitables, fins al punt que els militars han anunciat que dispa-

ran a matar quan calgui per a restablir l'ordre. Els *camises vermelles*, partidaris de l'ex-primer ministre exiliat Thaksin Shinawatra, no temen el poder de l'exèrcit i s'han atrinxerat per defensar-se. Per a ells tot ha estat orquestrat per un

EL TEMPS
Els camises vermelles han col·lapsat Bangkok.

govern no escollit pel poble, reialista i elitista. Fins ara, al si del govern regnava el silenci i públicament es mostrava unit. Com és comú en la política tailandesa, ara l'aparell de l'estat també es fragmenta. Els interessos comencen a florir i, en vista d'una imminent crisi política, l'exèrcit i la comissió electoral comencen a prendre posicions. Les coincidències

han portat el cap de l'exèrcit a recomanar la dissolució del parlament, alhora que la comissió electoral recomanava que es dissolgués l'actual partit governant per haver acceptat finançament il·legal. Al moment de tancar l'edició els carrers de Bangkok continuaven ocupats i l'actual primer ministre, Abhisit Vejjajiva, encara gaudia de la seva autoritat. Populistes o conservadors, la classe política tailandesa pertany a un sector privilegiat de la població, són homes de negocis –en alguns casos educats a l'estranger– i liderar un país en via de desenvolupament afavoreix també els seus interessos. S'hi afegeix l'activisme de l'exèrcit en la vida política que també es reserva el dret d'imposar la seva autoritat per conservar els llocs de poder en l'aparell de l'estat. El poble ha après que el caos és l'arma perfecta per a fer trontollar un govern que sol tenir interessos ocults. Tant els grocs com els vermells saben que disposen de l'autoritat necessària per a fer caure l'oposició cada vegada que aquesta arribi al poder.

EL TRÀNSIT AERI ES RECUPERA DE MICA EN MICA

Europa es va recuperant a poc a poc del caos del transport aeri causat per l'erupció d'un volcà a Islàndia. Es calcula que el tancament de l'espai aeri de la majoria de països europeus ha fet cancel·lar uns 100.000 vols, cosa que ha afectat gairebé set milions de passatgers. Al moment de tancar aquesta edició, el trànsit aeri pràcticament s'havia restablert, tot i que les companyies aèries advertien que la situació encara trigaria

uns quants dies a normalitzar-se. En aquest sentit, l'Associació Internacional del Transport Aeri (IATA) ha xifrat les pèrdues de les aerolínies en 1.700 milions de dòlars, per la qual cosa algunes companyies ja han anunciat que en demanaran compensacions. A la imatge, passatgers dormen en lliteres provisionals instal·lades en un rebedor de l'aeroport de Frankfurt.